

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum qualitates accidentariæ possint hypostaticè assumi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM III.

Vtrum qualitates accidentaria possint hypostaticè assumi?

10
Accidens
separatum
potest à Deo
terminari
& susten-
tari.

Respondeo, Non posse assumi vt faciant vnâ hypostasim cum Verbo. Probabile tamen est posse à Verbo terminari & sustentari, quomodo natura substantialis terminatur. Ita Gabriel & plerique nominales dist. 1. Et ratio est, quia nulla hic cernitur implicatio: est enim Verbum diuinum intimè præsens cuius naturâ accidentaria, & potest eius existentiam eleuare, & furtum ad se trahere, ita vt ipsi innitatur, & ab ipso pendeat. Si enim ita substantias potest attrahere, quibus tamen naturale non est alteri vniri, cur non etiam accidentia, quæ ex natura postulant ab alio dependere?

11
Indo tamen
Deus non
dicretur
Alius.

Neque ad hoc necesse est vt accidentia habeant substantiam substantialem, quæ suppleatur: sufficit enim suppleri eorum inexistentiâ in subiecto, & dependentiam ab eodem tanquam à termino: quod fieri poterit per diuinam personam sine vllâ tamen informatione. Nam aliud est informari aliqua forma, aliud eius dependentiam & existentiam determinare; vt optimè notauit Scotus. Quod fiet vt Deus idcirco nõ dicatur, v. g. albus: nam hæc denominatio fumitur à formâ informante; sed dicitur subsistens in albedine. Sicut in triduo mortis, Deus nõ dicebatur animatus, nec anima; sed subsistens in animâ rationali.

ARTICVLVS II.

Vtrum Filius Dei assumpserit personam?

12

Respondetur Negatiuè. Filius Dei nullo modo assumpst personam humanam. Est fide tenendum, & habetur in Concilio Toletano VI. & XI. vtrobique cap. 1. in confessione fidi: *Verbum non personam hominis accepit, sed naturam.* Et sequitur manifestè ex dictis quæst. 2. art. 2. contra Nestorium. Si enim assumpisset personam, essent duæ personæ in Christo; quod est Nestorij error. Sed est

DVBIVM I.

Vtrum per potentiam Dei absolutam, persona vel saltem natura personata possit assumi?

13

Vbi nota, Aliud esse assumi personam, aliud assumi naturam personatam: ad illud enim requiritur vt ipsa personalitas assumatur; ad hoc autem satis est vt assumatur natura, conseruata personalitate, licet non assumptâ. Vnde suprâ quæst. 3. art. 6. dictum est, Patrem posse assumere naturam humanam personatam à Filio, non assumptâ Filij personalitate.

Implicat
personam
assumi.

Respondeo & Dico Primò, Nullo modo fieri potest vt persona assumatur hypostaticè. Est cõmunis Doctorum in 3. dist. 1. Ratio est, quia inuoluit cõtradictionem. Persona enim in suo formali conceptu includit esse non in alio: nam de ratione eius est incommunicabilitas, non tantum

ea quæ opponitur communicabilitati superioris, respectu inferioris (nam hoc modo etiam natura indiuidua est incommunicabilis) sed etiã ea quæ opponitur communicationi, quæ fit supposito. Assumi autem, est esse in alio: ergo cõtradictio est personam assumi. Deinde, Omnis vnio personæ cum persona, tantum potest esse accidentaria, non efficiens quid vnum; vt patet ex dictis quæst. 2. art. 2.

Dico Secundò, Fieri etiam nequit vt natura retinens suam personalitatem, à diuinâ personâ assumatur, etiam si fingamus ipsam personalitatem non assumi. Est etiam cõmunis Doctorum in 3. dist. 1. Scoti, Durandi, Paludani, &c. & Caietani suprâ qu. 3. art. 6.

14
Idem dic
de natura
personam

Probatur Primò, Quia hæc omnino videtur esse mens Conciliorum, dum definiunt in Christo non esse personam creatam, eò quòd natura humana subsisteret subsistentia Verbi: ergo supponunt fieri nullo modo posse, vt illæ duæ personalitates sint simul.

Dices, Personalitas diuina excludit à naturâ humanâ propriam personalitatem creatam, si spectemus naturalem rerum conditionem; & idcirco Concilia & Patres dicunt id fieri non posse vt simul sint; si tamen spectemus potentiam Dei absolutam, id fieri posse.

15
Obiectiones
soluuntur.

Respondeo, Si spectemus conditionem rerum, etiam est impossibile vt natura non personata assumatur; & tamen dicitur possibile, eò quòd per omnipotentiam Dei possit fieri: ergo si natura personata per eandem omnipotentiam potest assumi, hæc assumptio absolutè dicitur possibilis; quod est contra Concilium. Quidquid enim in hoc mysterio dicitur possibile, vel impossibile, solum cõparatione omnipotentia diuinâ ita dicitur: per illam enim omnia facta sunt, quæ huius mysterij sunt propria. Ratio est, quia personalitas creata consistit in eo quòd est naturam esse per se, id est, non in alio; siue sit aliquis modus positiuus, siue non: hoc ipso enim quo natura rationalis existit per se nulli adhaerescens, est persona: atqui natura vnita alienæ personæ, habet esse in alio: implicat autem vt vna eademque natura existat simul per se, & in alio: nam illud per se, includit intrinsecè non in alio: ergo natura creata retinens propriam personalitatem, nullo modo potest assumi; quia simul esset in alio, & non in alio. Natura verò assumpta ad extrinsecam personalitatem, potest vterius ab alia persona assumi; quia non repugnat, vt eadem natura habeat duos modos inexistendi; seu vt inexistat, & sustentetur à duobus: sicut repugnat esse per se, & esse in alio. Quod patet in simili, quia non repugnat accidens vnum esse in duobus subiectis; repugnat tamen, accidens esse per se, & esse in subiecto: nam esse per se, includit esse non in subiecto.

Dices, Natura diuina habet propriam & naturalem personalitatem in Patre, & tamen vterius potest personari & terminari in Filio: ergo etiam natura creata habenti propriam suam personalitatem, poterit hoc communicari, vt ab alia personalitate possit vterius terminari.

Natura
diuina
personata,
potest præ-
terea per-
sonari.

Respondeo Negando Consequentia, Est enim dispar ratio. Primò, Quia natura diuina est simpliciter infinita: vnde potest communicari pluribus personis per identitatem. Secundò, Quia natura diuina ita est in singulis personis, vt nihilominus

Secus est de
natura
creata per-
sonata.